

Протокол

№

гр. София, 11.11.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 11.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **10375** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 10,45 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. Ф. – редовно призован, явява се лично и с АДВ. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МС – редовно призован, не се явява, представлява се от ЮРК. П., с пълномощно от днес.

СГП – редовно призована.

Явява се определеният преводач от персийски език А. А. Х..

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Разбирам превода.

СЪДЪТ,

ПРЕДУПРЕЖДАВА преводача, че следва да даде верен превод и при умишлено даване на неверен превод, носи наказателна отговорност.

В залата се явява прокурор Д., който заявява, че желае СГП да бъде конституирана като страна в производството.

СЪДЪТ намира, че са налице предпоставките по чл. 16, ал. 1, т. 3 от АПК при разглеждане на делото се засягат важни държавни и обществени интереси, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТИТУИРА СГП като страна в производството по адм. д. № 10375/2020 година.

ПРОКУРОРЪТ: Запознат съм с жалбата.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. И.: Поддържам жалбата.

ЮРК. П.: Оспорвам жалбата.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. Ф., гражданин на Ислямска Република И., чрез адвокат Т. И. срещу Решение № 2060/24.09.2020 г. на Заместник-Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 2 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

АДВ. И.: Запознат съм с административната преписка. Считам, че тя е представена в цялост. Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

ЮРК. П.: Представям и моля да приемете справка за Ислямска Република И..

АДВ. И. и ПРОКУРОРЪТ: Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА днес представената справка от пълномощника на ответника юрк. П. като доказателство по делото.

АДВ. И.: Представям и моля да приемете копия от документи на език фарси, а именно присъда, молба за отмяна на присъда, отказ за отмяна на присъди и други документи, касаещи бежанската история на моя доверител. Същият е заявил по време на

интервюто, че ги притежава на файлове, но интервюиращият орган е отказал да му даде възможност да ги представи. С оглед потвърждаване на изложеното по време на интервюто, моля да ни се даде възможност до следващото съдебно заседание да представим тези документи, придружени с надлежен превод.

СЪДЪТ, съобразявайки чл. 4, § 1 от Директива № 2011/95/ЕС на Европейския парламент и Съвета намира, че с оглед разкриването на всички факти, свързани с изясняване на бежанската история на лицето, търсещо международна закрила, следва да даде възможност на същото да представи документите, които то счита, че са относими към претендираното право.

Документите да бъдат представени най-късно 7-дни преди следващото съдебно заседание, придружени с надлежен превод на български език и с копие за ответника.

СЪДЪТ намира, че следва да даде възможност на жалбоподателя лично да изложи доводи относно претендираното от него право на предоставяне на международна закрила.

СЪДЪТ предупреди жалбоподателя, че следва да отговори вярно на зададените въпроси, в противен случай или при отказ да отговори, съдът може да приеме за установени обстоятелства за изясняването, на които са поставени въпроси.

На основание на чл. 176 от ГПК, СЪДЪТ
ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на чужденеца да даде обяснение.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Напуснах И. два месеца преди Нова година – 2020 г. Напуснах нелегално, пеша с две малки деца. От И. влезнахме в Турция, след това минахме покрай граничния пункт на Гърция и влезнахме в България. Когато влезнахме в България, не знам в кой град бяхме заложници. След шестия ден, трафикант ни закара до граничен пункт със С. – там ни хванаха полицаите. Пътувах от И. със семейството на жена ми и две малки деца – те в момента са долу. В Т. имах къща и бях дал къщата под наем на хора, които я бяха направили на църква, затова бях следен от полицията. В колата ми беше намерено копие от Б.. Бях арестуван и бях в затвора, но баща ми даде гаранция и бях освободен. Аз не съм ходил на делото – имах адвокат, който ме защитаваше. Аз бях съден затова, че моята къща е била превърната в църква – това е голямо престъпление. Пет години затвор и бой с камшик – това ми е присъдата. Започнаха да чупят стъклата на апартамента и магазина ми. Къщата, която давах под наем беше лично моя. Не съм взимал пари за наем, човекът на който я дадох беше мой личен приятел. Аз знаех, че моят приятел християнин е три пъти по-добър от един мюсюлманин. Аз признавам А., който е Г., но продължавам да изучавам религията. Узнах за присъдата от моя адвокат, който ми каза: „Б., защото си осъден на затвор”. Като узнах за присъдата избягах – след една седмица или най-много десет дни. Търсиха ме от полицията много пъти да ме арестуват, но аз като разбрах от адвоката, започнах да се крия. Снимката ми беше навсякъде в полицията и нямаше да имам възможност да напусна И. легално. Никой не ни помогна да избягаме – само аз, с моето семейство. Аз имах лична кола и с нея пътувах през нощта, когато пристигнах в [населено място], оставих колата на един мой приятел и продължихме

пеша с трафикант. Аз исках да спася себе си и моето семейство, затова избягах. Не останах в Турция, защото не е спокойна държава. Не исках да оставам и в България, защото ми казаха, че има връзки с И. и могат да ни предадат. В документите, които представям пише, че съм неверник и ще имам голямо наказание в И..

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. И.:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Не съм имал проблеми от икономически характер в И..

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. П.:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Не съм имал крайна цел – исках само да спася семейството си. В И. имах магазин и положение.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Нямаме други доказателствени искания.

Съобразявайки участието на преводача А. А. Х., СЪДЪТ намира, че на същия следва ДА БЪДЕ ИЗПЛАТЕНО възнаграждение в размер на 65 лв. от бюджета на АССГ, за което се издаде РКО.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 25.11.2020 година, от 11,15 часа, за която дата и час страните уведомени, чрез пълномощниците си, жалбоподателят – лично, преводачът – лично, а СГП, чрез представляващия я прокурор.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,16 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: